

KONUK YAZAR

Tarih Sürecinde Türk Silahlı Kuvvetleri, Ordu ve Yönetim

İHSAN DEDE
(E.Vali)

A-Osmanlıdan Önceki Türklerde

1-Ordu'nun Özellikleri

Eski Türk devletlerinde ortak olan bir kavram var. KUT kavramı (güç, kuvvet ve sembol).Bu kavram, Kutadgu Bilig'de çok güzel anlatılmıştır:" Kut'un tabiatı hizmet, şiarı ise adalettir. Fazilet ve kısmet Kut'tan doğar. Beyliğe, hükümlanlığa yol ondan geçer. Her şey onun eli altındadır. Bütün istekler onun vasıtası ile gerçekleşir. Tanrısaldır. BEY, sen bu makama kendi gücünle gelmedin. Onu sana TANRI verdi. Hükümdarlar iktidarı tanrıdan alırlar."

Dolayısıyla, Hakan'ın gücünün sembolü de ordusudur. KUT' un içeriği nedeniyle de; Türk ordusunun, diğer ordularda olmayan başka bir ideali de vardır: Şöyle ki; Bütün insanlığı hürriyet bayrağı altında toplamak, Dünya üzerinde Türk töresinden ibaret bir hukuk sistemi kurmak ve İnsanları adalet duygusunda temellenen, bir yönetim mekanizmasına bağlamak.

Dünyanın yedi harikasından birisi olan Çin Seddi'ni (M.Ö. 247-210) ve İstanbul surlarını (V. asır) yaptırtacak kadar kendini saydıran; Çin'e perde, masa kullanmasını; Romalıya gömlek giymesini öğreten, bugünkü kıyafet olan ceket ve pantolonu batıya hediye eden bir milletiz.

Türk devletlerinde, kadın-erkek her Türk asker ve iyi savaş eğitimi almıştır. Küçük yaştan itibaren silah kullanılması öğrenilirdi. Daima cenge hazır durumda olduğundan askerlik özel meslek sayılmazdı.

Askerlik geçici değil, daimi idi. Genelde ücretli asker sınıfı yoktu.

" Türkün ömrünün yarısından çoğu atı üzerinde geçer." Türk; hem çoban, hem seyis, hem cambaz, hem baytar, hem de süvaridir. Hülasa bir Türk başlı başına bir askerdir..

"Türkler devamlı surette ata binmekten, yaya yürümeyi ve yaya muharebesini beceremezlermiş. Hun elçi heyeti, atlarından inmek istemediği için Bizanslılar at üzerinde, müzakerelere mecbur olmuşlardı. . "

2- Yönetimdeki Yeri-Önemi

Yönetimde görev alan rütbeli yöneticiler, aynı zamanda askerî güçlerin başında her zaman savaşa hazır durumda bulunan kumandanlardı. Bunlar savaş zamanında hükümdarın emrine girerlerdi. Yani müstakil değillerdi. GökTürkler'de Kağan, aynı zamanda, başkumandan idi. İdarecilerin hepsi aynı zamanda ordu kumandanları idi. Bunun yanında, hükümdarın şahsına bağlı merkez ordusu vardı. Bu da sulh zamanında büyük bir kumandanın kontrolünde bulunurdu.

Savaşta şehit düşen askerînin naşını geri alan silah arkadaşı, ölenin servetini alırdı. Düşmanın öldürülmesi veya esir alınması bir liyakat nedeni sayılırdı.

Malzeme ve yiyecek ikmalinin pratik çarelerini bulmuşlardı. Kiler ekonomisi ve konservecilik (her şeyin kurutulmuşu). O çağlarda diğer kavimler pek fazla bilmezlerdi.

Bazı Türk Devletlerin de Özellik Arz eden Askeri Sınıflar Devletin esas temelini ordu teşkil etmekteydi. Aşiret kuvvetleri, maaşlı ve toprak düzenli (İktalı-maiyetinde asker besleyen), askerî birlikler haline gelmiştir. Ayrıca; gönüllü (Gaziyan) ve köle-esirlerden (Gulaman)oluşan guruplar da vardı.

Akıncı Türkmen Birlikleri: Uç boylarında savaşa katılan, ganimetten pay alan, gaza için gelen kişilerden oluşur. Bu "Akıncılar"; vurucu güç olarak ilk darbeyi indirerek, adım adım Anadolu'yu fethetmişlerdir.

İlk defa Nizamülmülk tarafından kurulan askerî iktalar ile devletin toprakları sınıflandırılmıştır. İkta bölgelerinden geçimini sağlayan, fakat her an sefere hazır bulunan süvari kuvvetlerine Sipahiyan denirdi. Bu devlete yük-masraf getirmiyordu. İkta, babadan oğula geçer. Ancak gerekli ihtimam gösterilmemesi halinde, akit feshedilirdi.

Hindistan'da Türk-Moğol İmparatorluğu; İmparator aynı zamanda başkomutandı. Seferleri bizzat yönetirlerdi. Askeri birlikleri; Mansabdâr: Beş bin süvari sağlamayı kabul edenler, hizmete alınırlar. Ve kendilerine ücret ödenirdi.

Feodal Süvari: Jagirdar: Geniş arazileri yönetenlerin (valiler-Emirlerin) sağladıkları askerlerdir, ücretlerini arazileri yönetenlerden alırlar. Bunların idarî ve hukukî görevleri vardı. Genelde yerel hükümet işlerini görürlerdi.

B-Osmanlı İmparatorluğu Ordusu

1-Reaya (Tebaa-Halk)

Reaya-halk liderine ve askerî sınıfa bağlı olarak yaşamını sürdürme gelmiştir. Reayadan birinin askeriye girmemesi esas ilkedir. Ancak belirlenmiş niteliklere sahip olan (savaşta kahramanlık yapan) fermanla asker sınıfına geçebilir.

2-Yönetici Güç -Askerî sınıf-Ordu

a.Yeniçeriler

Askerlerin piyade-yaya grubunu oluştururdu. 16. yy. da ordunun 1/4'ü kadar idi.

Önemi: Niteliğinde değil, niceliğinde idi. Fiziksel-bedensel eğitim ağırlıklı idiler, Yeterince zihinsel eğitim verilmeye gerek duyulmamıştı. Yoksul ve sorumsuz idiler. Büyük çoğunluğu barış zamanında aylak kalıyor idi.

(a) Örgütlü grup olarak; her an harekete, isyan ve yağmalama hazır gibi idiler.

(b) Ödüllendirilerek, ulufe dağıtılarak dizginlenmeye alışmışlar idi.

(c) Bunları kontrol altında tutmaya titizlik ve özen göstermek gerekirdi.

Ancak, bu özelliklerine rağmen, savaş zamanında hükümdarın yanında kale gibi geçilmeyen saf oluşturlardı. Ama kendi güçlerinin bilincine dayanan asker ruhları onları her dönemde korkulan kişiler yapmıştı.

Yeniçeriler; İmparatorluğun kaderini belirlemede etkin idiler. Fetihleri sınırlandırmada, zamanla Tahta kimin çıkacağına olduğu gibi. Örneğin: Yavuz Sultan Selim'in, İran ve Mısır seferinden dönmeye zorlayan, Viyana kuşatmasının kaldırılmasını zorlayan yeniçeriler idi.

b.Feodal Sipahiler

Süvari askerlere verilen addır. Kuruluşu, yeniçerilerden eskidir. Sipahilerde iki kısımdı: (a) Saray sipahileri, kul olarak saraya alınıp yetiştirilenler

Feodal Sipahiler; Aynı zamanda toprak kullanım sistemi olan ve bunların sahipleri tebaa'dır. Sorumlulukları: gelirleri toplamak, adaleti sağlamak, asayiş sağlaması ve savaşa katılmak. Topraklar büyüklüklerine göre tasarruf sistemi oluşturulmuş ve isimlendirilmiş idi. Tımar, Zeamet ve Has gibi. Bu kişiler savaşa çağrıldıklarında beraberlerinde silahlı atlı askerle beraber bizzat gitmek mecburiyeti vardı. . Bunlar Osmanlı ordusunun asıl savaş gücünü oluşturuyorlar.

Anadolu'daki feodal sipahiler, saraydakilere oranla valiye daha çok bağımlıydı. Yüksek maaş almazlardı, fazla savaş deneyimleri yoktu. Asker olarak da büyük paye taşımazlardı.

Etkinliği: Böylece taşrada eşraf kontrol altında tutuluyor. Her türlü baş kaldırma kolaylıkla bastırılıyor. Sultan, bahşettiği toprağın karşılığında beklediği hizmeti elde ediyordu. Yerel yönetimler Hıristiyan tebaayı sorunsuz idare ediyor ve yerel beyler, yönetiminde disiplin ve bütünlük içinde tutuluyordu.

Teşkilatlanma: Rütbelere göre; Sipahi Subayları, Alay Bey(Albay), Sancakbeyi ve Beylerbeyi.(Anadolu Beylerbeyi aynı zamanda "Divan" üyesi idi.

Sistemin bir avantajı da, yeni fethedilen topraklarda; yeni tımar ve zeametler dağıtarak devletin büyümesiyle orantılı biçimde yerel ordunun da büyümesini sağlamaktı.

Özellikleri : Askerîler, "Kanunî Sipahiyan" adı verilen özel bir kanuna tabidir. Bozkırlardaki Türk ulusları gibi, Osmanlı Türkü de Savaştan doğmuş ve Fetihler İçin örgütlenmişti, Ordunun Dinamizmi, devamlı canlı tutulmuştur. Osmanlının ilk dönemlerin de ordunun genelde Türklerden oluştuğu hususu da bir gerçektir. Bu Türk askerleri, 16. yy. kadar önemlerini sürdürmüşlerdir.

Osmanlı yönetimi, her şeyden önce ordu niteliğini taşıdı. Yönetenlerin oluşturduğu bu sınıf, kesin bir biçimde yönetilenlerden ayrılmışlardır. Bu sınıfa dâhil olmak tamamen hükümdarın iradesine bağlıydı. Askerî sınıf sadece orduyu değil, kamu görevlilerini ve onların hane halkını kapsar. Bunların gelirleri hükümdar tarafından sağlanır ve vergiden muaf tutulmuşlar. Hükümdar adına yetki kullandıkları için de, diğerlerinden farklı, üstün bir sınıftır.

Askerînin azledilmesi mümkündür. Ancak, yeni bir görev alana kadar tazminat ödenir.

Askere Alma Yöntemi:

Köleliğe alma genelde 14 ila 18 yaş arasında ki Hıristiyan çocuklarıdır. Devşirme ilkesi, her dört yılda bir defa uygulanır. Askerlerini sağlama işi dört yöntemle gerçekleştirilirdi. Kaçırma, satın alma, armağan edilmek ve devşirmek

15. yy. dan 18. yy.'a kadar büyük çoğunluğu devşirme olan yeniçeriler; ganimet ve tımar elde ederek yaşamlarını devam ettirdikleri için, genellikle

savaş taraftarı bir siyasetten yana tavır alıyorlardı.

Osmanlı Ordusunun en önemli vurucu gücü süvari olan akıncılardır. Bunlar kendi aralarında deli, serdengeçti ve dalkılıç diye gruplara ayrılmışlardır.

Askerler mükemmeldir. Gaza aşkıyla yeniçeri ocağından yetiştirilmektedir. Kişiyi milletine bağlayan ve başarının sırrı; inanç-duygu ve tutkularının dinamiğidir.

Zamanla Yeniçeri, Sipahi olma ve Enderun'a giriş statüleri yozlaşmış olunca, bu uygulamalar sistemin çöküşünü hızlandırmıştır.

Yeniçerilerin oluşumu değişmeye başlayınca, çıkar yöntemleri de değişmiştir. İsyanlarının nedenleri; çıkarlarının iktisadi ilişkilerin korunması biçiminde olmasındır.

Eğitim Programı ordu mensupları, genelde en iyi eğitimi gördükleri için, ülkelerindeki modernleşme akımının önderleridirler.

Sistem, öğrencilerin bütün özelliklerini ve bilhassa hem beden, hem beyin, hem de dinsel inançları sistematik olarak geliştirdi.

Öğrenciler önceden zihinsel mi? veya bedensel-fiziksel mi eğitime tabi tutulacakları tespit edilirdi. Efendileri, kölelerin daha iyi yetişmesi için devamlı okulda tutabilirlerdi.

Gerileme :

Osmanlının dünya gücü oluşumu; 1526-1600 dönemi arasındır. Yükselme devrinde asker; siyasetin ve idarenin içinde değil. ; ancak gerileme ve zeval döneminde siyasetin tam içindedir. Dolayısıyla siyasî iktidara karşı oluyordu

Ordunun siyaset sahnesinde etkin bir rol oynaması: Tüm Osmanlı tarihinde görülen bir olgudur. Esas olan ordu denen kurumu nesneleştirmemek, yani toplumdaki soyutlamamaya çalışmaktır.

Tanzimat'la ordu siyasete daha çok bulaşmıştır. Örneğin, Padişah Abdülaziz'in askerler tarafından şehit edilmesi gibi.

Kanunî'den sonra gerileme sürecine girilmiştir. İlk toprak kaybına neden olan 1699 Karlofça Muahedesine kadar, dünya nizamını elinde tutan Osmanlı, yavaş yavaş üstünlüğünü kaybetmeye başlamıştır.

Askeriyenin sistemi de değiştiriliyor. Yeniçeri sistemi ile Tımar sistemi bozuluyor. Ordunun bel kemiği olan Tımarlı Sipahi sayısı azaldığı gibi, rüşvetle reaya-tebaaya veriliyor. Osmanlı toprak rejim, Sadrazam Rüstem Paşa zamanında, devlet arazileri ona buna satılarak bozulması ile ordunun belkemiği de kırılmıştır. (1544-1553)

Sayıları 6 bin ila 12 bin arasında iken, yüzlerce zafer kazanan yeniçeriler; Sayıları 60 bin ila 120 bine çıkmasına rağmen, vasıfsız olduklarından, devlete bela olmuşlardır.

Üç asırdan beri Avrupa'yı titreten Akıncı Ocağı 1595'de ortadan kaldırılmıştır.

Donanmanın yeniden yapılanması ile ilgili hazinenin zafiyeti, merkezi hükümetin uzak eyaletler üzerindeki denetimi kaybetmesine neden olmuştur. Ve böylece deniz üstünlüğünü yitirmişlerdir.

Bazı nedenlerle, 16. yy.ın ortalarında, Reaya, kılıcı sabana tercih ettiğinden, tarım işleri bırakılıyor. Bunların da ok, mızrak, kılıç v. b silahları; ateşli silahlarla donatılmış Avrupalı askerler karşısında savaşta işe yaramıyordu.

Bunların neticesi olarak da, Türk köylüsü işini aşını bırakarak göçe yönelmiştir. İktisadi sıkıntılar derinleşmiş ve Türk ordusunun savaş gücü de zaafa yönelmiştir.

Kuşaklar boyunca ordunun baş düşmanları; sadece dış düşmanlar değil, içteki rekabet çekişmeleri ve kuruluş ilkelerinden sapılması oldu. Örneğin: Veziriazam Sinan Paşa'nın aç gözlülüğü ve tedbirsizliği (savaş esnasında Tuna nehrinden geçerken, askerîin savaş ganimetlerinden vergi toplamak istemesi) , Abdülmecit devrinde (1839-1861) daha süfli manzaralar yaşanmıştır. Sadaret mührü gasp ediliyor. Sahte Donanma Komutanı, Hain Ahmed Paşa Çanakkale'de demirli Osmanlı donanmasına el koyarak Mısır'a kaçırıyor. (1839)

Ordunun Bölünmezliği: Kurumunun, hükümdarın başkomutanlığı altında bir tek büyük ordu olma niteliği, daima ağır basmıştı. Ordunun bölünmezliği ilkesi; Osmanlı Devletinin, genişlemesini önlemiştir. Doğuda İranlılarla, Batıda Avusturya ile aynı anda savaş mümkün olmamaya başlamıştı.

Bu stratejide, ordunun genişleyen bir imparatorluğa ayak uydurabilmesini engelledi ve yazgı kaçınılmazlığı neticesinde fetihleri de sınırlandırmıştı.

Başkomutanlık:

Ordunun başkomutanı diğer Türk Devletlerinde olduğu gibi Padişah-Sultandı. Savaş kararından sonra, Yönetim kurumu üyelerinden üst yöneticiler de, seferde devamlı hükümdarın yanında olmuşlardır.

Kanunî, Sadrazam İbrahim Paşa'yı; 1529 tarihli seferinde; aynı zamanda Serasker (Başkomutan) olarak tanımladı ve kendisine ait her türlü yetkiyi kullanacağını fermanla bildirdi. İbrahim Paşa bu durumu hazmedememiş, kendisine sultan unvanı vermişti. (Tabii sonunda bunu kellesi ile ödemişti) Yetki ve sorumluluk sadrazamın olunca ve bu adet haline gelince hükümdarlar sefere çıkmak istemediler. Bu da İmparatorluğun çöküşünün başlangıcı oldu.

Çağdaş Yazarların Tespitleri:

16. asrın yazarları; Türkler'deki etkili disiplinden, savaş yetenek ve şevkinden çok etkilenmişlerdi. Bu konudaki görüşlerini ise şöyle dile getirmektedirler;

"... Mutlak itaat, sessizlik, düzen ve temizlik; uzun yürüyüşleri, ağır işleri, yiyecek yetersizliğini kabullenme; savaş şevki ve coşkusu; yaşam koşullarının katılığı; kusursuz bir disiplini, nefse hâkimiyeti ve inanılmaz gibi görünen ortak amaçta bütünleşmeyi gösteriyordu. . . "

"Türk ordugâhında barış ve sükûn egemendir. Adaletin, savaş sırasındaki etkin ve titiz uygulanışı olağanüstüdür. Bu, askerî disiplinin ve atalarından kalma sert kuralların bir sonucudur ."

"Türkler düğüne gider gibi savaşa giderler"

"Tanıdığım bütün hükümdarlar içinde, tebaası tarafından en çok itaat edileni Büyük Türk, Kanunî'dir. . . Askerî disiplinleri, eski Yunan ve Roma'yı kolayca geride bırakacak ölçüde adil ve serttir. Türkler şu üç nedenden dolayı bizim askerimizden ileridir; komutanlara kesinlikle itaat, Savaşta kendi canlarını hiç düşünmezler, Uzun süre arpa ekmeği ve suyla yaşayabilirler. . . "

". . Türk tarihini bilenler ve yaptıklarının düzen ve yöntemini inceleyenler; Güçlerinin; askerî disiplinlerinden, devletlerinin sınırlarını ilerletmek, genişletmek, dinlerini yaymak isteği ve kararlılığından, kaynaklandığını anlarlar. Bu nitelileri yanı sıra, eşsiz yetenekleri ve çok iyi yönetimleri; ordularını her zaman ürkütücü ve şanslı kılmış ve buna bağlı olarak da devletlerinin büyüklüğünü sağlamıştır. . "

C-Türkiye Cumhuriyeti Devletinin TSK-Ordusu

TSK-Ordu'nun Toplumdaki Ağırlığı

Yasal olarak Görev. Yetki ve Sorumluluğu

(1) 1961 Tarih ve 211 sayılı, TSK İç Hizmet Kanunu 35.madde:"Silahlı Kuvvetlerin vazifesi, Türk Yurdunu ve Anayasa ile tayin edilmiş olan Türkiye Cumhuriyetini kollamak ve korumaktır".

(2) İç Hizmet Kanununun uygulanması amaçlı "İç Hizmet Yönetmeliğinde"86. madde:"Vazifesi Türk Yurdu ve Cumhuriyetini içe ve dışa karşı, lüzumunda silahlı korumak "şeklinde belirtilmiştir.

(3) Anayasa md.:104 de, Cumhurbaşkanının ;Yürütme alanına ilişkin görevlerini sayarken. Türkiye Büyük Millet Meclisi adına Türk Silahlı Kuvvetlerinin Başkomutanlığını temsil etmek, Türk Silahlı Kuvvetlerinin kullanılmasına karar vermek,

(4) Anayasa Md.117. ci 1.ci ve3.cü fıkrası gereği;"Başkomutanlık, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin manevi varlığından ayrılamaz ve Cumhurbaşkanlığı tarafından temsil edilir,"...Genelkurmay Başkanı, Silahlı Kuvvetlerin komutanı olup, savaşta Başkomutanlık görevlerini Cumhurbaşkanlığı namına yerine getirir."
Kamuoyu Araştırmaları :

(1) 1999 yılı PİAR-Gallup'un "Milletin Kurumlara ve Liderlere ne kadar güvendiği" konusunda yaptığı kamuoyu araştırması: En fazla güven duyulan TSK. %81,TBMM. ne güven %21,medyaya güven %30

(2) (a)2005 de Gallup-BBC 58 ülkede ki araştırmaya göre ise: Bu ülkelerde "siyasilere güven"%13,asker ve polisler'e güven %26 dır.

SONAR 'ın "Kamu yoklaması" neticeleri: Konu ve suçlamalar siyasidir. Halk TSK ni çok seviyor, TSK yıpratılmak isteniyor. Entel ve aydın geçinenler, TSK ni eleştirmekten vazgeçmelidirler.(Vatan -9.3.2006)

TSK üzerindeki oyunlar:

Batı ülkelerinin "askerlerinden" hiç biri, halk nezdinde bizimkiler kadar itibarlı değil. Batı ülkelerinin siyasetçilerinin ise itibarları da; bizimkiler kadar düşük değil.

Prof. Dr. Halil İnalçık : "Son zamanlarda demokrasi yönünden gelişmeler oldu. Türkiye'de iç ve dış tehditler karşısında ordusuna dayanan dar bir

milliyetçilik felsefesi vardı, o da yıkıldı.”

Psikolojik savaş ortamı mı oluşturulmak isteniyor? Milli gurur, milli hislere ne oldu? Ulusal direnç törpüleniyor mu? Atatürk unutturuluyor mu?

TSK nin yara alması, onun da ulusal duruşunu bozması ve Cumhuriyet karşıtı iç ve dış güçleri memnun eder görüntü vermesi, bu ülkenin yurtsever insanlarını ve elbet ordunun içindeki ulusal çizgiye duyarlı olanları da üzmektedir. Bu duygular doğal değil midir?

Özelliği :

Her dönem ve devirde; Türk milleti, toprak bütünlüğünü muhafaza ve istiklalini savunma konusunda emsalsiz bir vazife aşkı ile yüklü olan ordusuna, belki diğer milletlerden fazla güvenmekte ve onunla çok iftihar etmektedir.

Konusunda her zaman, her dönemde isabetle, yüksek vasfını ve millî karakterini ispat etmiştir. Bu anlayışı, orduyu, dünyanın sayılı orduları arasından müstesna bir duruma yükseltmektedir. Tarihimizden gelen, en büyük övünç kaynağımız kurum Ordu dur.

Türk'ün yeryüzünde, tarih sürecinde efendi millet olarak devamlılığını sağlayan bir millî unsur olmuştur. Türk milleti, dünya tarihini süsleyen kadim milletlerden biri olmak şerefini, daima canından aziz tuttuğu ordusuna borçludur.

Tarihte hiçbir zaman, ordu ile millet arasında fark olmamış, ayrılık gözetilmemiştir. Ordu-milletin en canlı misali Türklerdir. Değer yargılarının allak-bullak olduğu toplumumuzda, güven duygusunu devam ettiren tek kurum TSK' dır.Türk milleti savaş halinde ordulaşır, barış- ordu milletleşir.

Tarih Türkü tanıdığı günden beri; onun yanında her zaman orduyu ve savaşı görmüştür. Gazi Mustafa Kemal; şöyle diyor "Türkler barışta melek, savaşta ifrit gibidir." Atatürk'ün 29 Ekim 1938 tarihli hasta yatağında veda mesajı:"Zaferleri ve mazisi insanlık tarihi ile başlayan, her zaman zaferle beraber medeniyet nurlarını taşıyan kahraman Türk Ordusu!..”

Halkın her kesimine gerektiğinde hizmet vermektedir. Zira o,halk çocuklarının oluşturduğu bir güçtür.

Vatandaşlarımız ne istiyor? Arzuladığı her şeyi TSK sağlamaya çalışıyor. Terörde o, afette o, depremde o, Orman yangınında o, eğitimde o, karda o, kışta o, su baskının da o, yardımda o(hem toplamada, hem de

dağıtmada) . Siyasîler ve siviller, nasıl olsa TSK Hızır gibi yetişir, rehaveti içindedirler.Her zaman olduğu gibi; onlar siperde! asker ise cephede..

Türkiye'nin hassas oldukları bazı konularda(laiklik, yobazlık, bölücülük, dini ve etnik faşizm v. b)."yönetimlerin zafiyetinden" dolayı "Asker gelir kurtarır" düşüncesi, Atatürk cumhuriyetinin, bir sigortası gibi değerlendirilmiyor mu?

Demokratik rejime tehlike, askerlerden değil, sivillerden gelmektedir. Sivillerin cumhuriyet-demokrasi-Atatürk devrim ve bunların türevleri ile ilgili anlayış ve uygulamaları bunalım yaratmayıp da; Anayasal demokratik rejimi işlevsel kılabilseler, askerler müdahale ederler mi?

Önemli olan toplumun; her kesiminin demokratik laik cumhuriyeti, ülkenin bölünmezliğini benimsemesi ve yöneten demokrasinin oluşmasıdır. Bundan sonra kimsenin gelip de topluma, "hiç korkma, ben seni koruyacağım" demesine gerek kalır

Öneri :

Askere olan güven duygusunun, yükseliş trendi, bazen zikzaklar çiziyor. Gereğinin yapıldığına ve yapılacağına, halkın inancı tamdır. Ama bu törpülenmemelidir.

TSK yetkilileri halkı rahatlatmak için, günlük politika konularıyla ilgili olsa da olmasa da; sık sık konuşmamalıdır. Çünkü hemen cevabı geliyor. Bu da güveni azaltmıyor mu? Konuştuğu zaman da gereği muhakkak ilgililerce yerine getirilmesi zor mudur?

İçte ve dıştan gelen baskılar ile AB girebilmek için. Oynanan oyunlara dikkat etmek gerekir. AB nin TSK ile ilgili bütün istekleri bir bir yerine getirilmesi istenmiyor mu?

Örneğin: Milli Güvenlik Kurulu; Rejimin sağlıklı işlemesi için sigorta işlevi gören, diğer bir yönü ile çok önemli ülke sorunlarına çarelerin arandığı, tavsiye kararlarının alındığı, bir kurmay organdır. AB de uğruna bu kurumda sulandırılmamış mıdır?

"..Askerlik yapmayanların,vatandaşlıktan çıkarılması" ve böylece "vicdani ret" ilkesi getirilmek istenmemiş midir?."

"Uluslar arası Ceza Mahkemesi".(2002 de yürürlüğe girmiştir.)"Roma Sözleşmesi" ilgili yetkililer tarafından imzalanırsa;"kişileri de yargılayacak sürekli mahkeme" statüsünü kazanmış olacaktır.Terörle mücadele eden komutanlar bu mahkemede yargılanmayacaklar mı?

AB bahanesi ile dayatılan kurallar; Anayasa'mızın içeriğine, Türklerin ve TSK nin tarih gelişimine ve teröristle boğuşan ülke koşullarına uyumlu mudur?

Amaçları, TSK yı etkisiz ve güçsüz hale getirmeye yönelik değil midir? AB ülkelerinin tarihten gelen ve kurumlaşan "Haçlı, Oryantalizm zihniyeti gibi" emellerine ulaşma aracı olamaz mı?

Bilhassa TSK nin; AB müktesebatı diye Milli Savunma Bakanlığına bağlanmak istendiği de söyleniyor. Yeni yapılacak olan "Sivil Anayasa" ile bu görüşün kurallaşacağı konuşuluyor.

Geleneksel ve töre olarak bu husus imkânsızdır. Tarih sürecinde Türklerde kadın ve erkek yani herkes asker; Ordunun Başkomutanı da daima Hükümdar (Hakan-Han-Sultan-Padişah v.b.) olagelmıştır. Özellikle; Dönemlerinin en kudretli devletlerinin ve askeri güçlerinin hakanları(Han,Sultan,Padişah) olan;Atilla Han, Cengiz Han , Timurlenk , Yavuz,Fatih.,Kanuni Başkomutan değiller miydi?

İstiklal savaşı sürecinde; M,Kemal Atatürk TBMM başkanı olarak, hem Devlet Başkanı ve hem de Başkomutan değil miydi?

Özetle; TSK Devlet kuran tek "ordudur".Başkomutanı Devlet Başkanıdır.

Bu gerçek ile bu yazının konusu olarak tespit etmeye çalıştığımız, tarih içindeki Türk toplumlarının gelenek ve töreleri nedeniyle de, Devletin temel taşı olan TSK-Ordu, ikinci derecede bir makama bağlanamaz.